

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת דברים
חזון
ד' אב שנת תש"פ
לפ"ק
שנה 1, גליון 8

ארויסגעזעהן דורך אונזרות היכל הקודש הרס"ב

זיין קינד רעדט שוין מיט אים, עס איז זיכער אז דער טאטע וועט מכיר טובה זיין דעם מענטש וואס דאס געטון מיט זיין קינד, ער וועט אים באלוינען מיט דאס מערסטע וואס ער קען, ער וועט אים שענקען אלעס וואס ער פארמאגט - פירט אויס דער ראש ישיבה שליט"א - "דאס איז א מפיץ; ווען א איד דערווייטערט זיך פונעם אייבערשטן האט דער אייבערשטער גרויס צער דערפון, קומט א מפיץ און פארשעמט זיך וכו' און געבט חיזוק פאר דעם איד אים צוריק צו ברענגן צום אייבערשטן, ווי איז נאך דא א גרעסערער תענוג ביים אייבערשטן ווי דאס וואס דער מפיץ האט געטון, ער האט צוריק געברענגט א קינד צום אייבערשטן.

א תלמיד היכל הקודש דארף זיך יעדן טאג פֿרעגן: "וואס האב איך היינט געטון פאר'ן אייבערשטן, צי האב איך היינט געטון עפעס אין הפצה - אנטפלעקט פאר נאך א איד די ליכטיגע עצות פונעם הייליגן רבי'ן?" <<<

א ווארט פארן שבת טיש

מיר גייען יעצט אריין אין זייער א גרויסער שבת - שבת חזון; דער הייליגער קדושת לוי זכותו יגן עלינו האט געזאגט: "ווער עס האט הייליגע אויגן קען זען שבת חזון ווי דער בית המקדש השלישי בויעט זיך אויף"; דארפן מיר זייער אכטונג געבן מיר זאלן האבן ריינע אויגן.

מזהרא"ש ברענגט ב"ש דעם הייליגן צדיק רבי מרדכי מלעכעוויטש זכותו יגן עלינו, אז די ערשטע זאך ווען א מענטש וויל תשובה טון, דארף ער זיך היטן זיינע אויגן; מיט דעם טייטשט ער דעם פסוק (צפניה ג, כ): "בשובי את שבותיכם - לעיניכם", ווען איר טוט תשובה - זאלט איר אנהייבן מיט די אויגן; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סנהדרין מה): "אין יצר הרע שולט אלא במה שענינו רואות", דער יצר הרע הייבט זיך אן ביי די אויגן, אבער אז מען היט די אויגן איז מען זוכה צו א ריינע מח און צו אלע גוטע זאכן.

(עצתו אמונה פרשת דברים-חזון שנת תשע"ח)

שבת קודש אינדערפרי פרשת פנחס תש"פ לפרט קטן האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיך געווען אין ספורי מעשיות מעשה ג', די מעשה פונעם חגר; דער ראש ישיבה שליט"א האט נאך אמאל אנגעהויבן די מעשה פון אנהויב.

דערציילט דער הייליגער רבי:

מעשה אמאל איז גווען א חכם. פאר זיין טויט האט ער גירופן זיינע קינדער און זיין משפחה און האט זיי גילאזט צוואה. אז זיי זאלן אן טרינקען ביימער. איר מענט עוסק זיין אין אנדערע פרנסות אויף. נאר דאס זאלט איר זעהן תמיד צו טאן. אן צו טרענקען ביימער.

האט דער ראש ישיבה שליט"א אנגעהויבן: מיר האבן שוין געשמועסט פארגאנגענע וואך אז מזהרא"ש איז מסביר אין גהרי אפרסמון, 'אן טרינקען ביימער' גייט ארויף אויף מקרב זיין מענטשן צום אייבערשטן, עס איז גישט דא קיין גרעסערער תענוג ביים אייבערשטן ווי א מענטש פארעט זיך און טוט צוריק ברענגען נאך אידישע קינדער צום אייבערשטן.

האט דער ראש ישיבה שליט"א דאס מסביר געווען מיט א משל צו א טאטע וואס האט ליידער א קינד וואס איז אוועק פונעם דרך התורה והמצוות רחמנא ליצלן, דאס קינד וויל מער גישט רעדן מיט'ן טאטען, ער האט אפגעהאקט אלע קשרים פון די משפחה וכו' - וואס מען קען גישט מסביר זיין וואס פאר א צער די עלטערן האבן דערפון, דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן גישט וויסן דערפון - זייער צער איז זייער גרויס לא עלינו; איז געקומען א מענטש, א פֿרעמדער מענטש, און האט זיך אריין געלייגט אינעם מצב, און האט מקרב געווען דעם קינד און גערעדט שוין צו אים, ביז ער האט געפועל'ט ביים קינד ער זאל מאכן שלום מיט'ן טאטען, און צוביסלעך הייבט דער קינד אן צוריק צו רעדן מיט'ן טאטען; ווי איז נאך דא א גרעסערער תענוג פאר'ן טאטען ווי דאס אז

- דער ראש ישיבה שליט"א האט אויסגערעכנט עטליכע ביישפילן וואס מען קען טון אין הפצה - מען קען גיין צו די הייזער פארשפרייטן די קונטרסים פונעם רבי'ן וכדומה; אדער ארויס העלפן אן אנדערן מפיץ אים טראגן אויף א פלאץ ער זאל קענען גיין הפצה; אדער העלפן אינעם בית הדין מיטן דרוקן די ספרים.

זאגט דער ראש ישיבה שליט"א ווייטער: די אלע וואס העלפן דעם מוסד אין סיי וועלכע הינזיכט איז דאס אויף הפצה, צום ביישפיל, די וואס העלפן דעם תלמוד תורה וואס אין דעם תלמוד תורה ווערן נתחנהג די קינדער צו גיין הפצה - האסטו אויף א חלק אין זייער הפצה, אדער די וואס העלפן דעם שטעטל מיט אלע ענגינים, מיטן עירוב וכדומה - דאס אלע איז הפצה, ווייל פון דעם פלאץ גייט ארויס א ליכטיגקייט אויף די גאנצע וועלט, און אז דו העלפסט ארויס דעם פלאץ האסטו א חלק אין אלע פעולות.

און דער ראש ישיבה שליט"א זאגט: "עס זענען פארהאן אין די וועלט אסאך קהלות און חסידות'ער, יעדער בארומט זיך: 'מיר האבן טויזנטער קינדער אין תלמוד תורה און אין מיידל שולע, מיר האבן א פולל פון הונדערטער אינגעלייט וכו'; אבער ביי אונז אין די מוסדות לערנט מען אויס די קינדער און בחורים אז ער זאל א גאנץ לעבן זען צו אנטפלעקן פאר אנדערע אידן אז ער קען אויף לערנען, ער קען אויף האבן שלום בית און אזוי ווייטער - דאס איז גרעסער פון אלעס."

מוהרא"ש זכרונו לברכה פלעגט אלץ חזר'ן אז עס איז דא צוויי סארט צדיקים, עס איז דא א צדיק אין פעלץ' - ער דינט דעם אייבערשטן פון פרי פארטאגס ביז שפעט ביינאכט, ער לייגט אריין גרויסע כחות אין זיין לערנען און דאווענען, ווידער איז דא א צדיק וואס גייט ארויס פון זיין וועג, און ברענגט אריין דעם אייבערשטן אין די גאנצע וועלט. דאס איז געווען די חילוק צווישן אברהם אבינו און נח, נח איז געווען א צדיק, אזוי ווי דער תורה זאגט (בראשית ו, ט): "נח איש צדיק תמים היה בדרתיו", אבער א צדיק פאר זיך, אבער אברהם אבינו האט אריין געברענגט דעם אייבערשטן אין די וועלט, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (זוהר חדש, פרשת נח) ווען נח איז ארויס געקומען פון די תיבה און געזען ווי די גאנצע וועלט איז חרוב, האט ער אנגעפאנגען זייער צו וויינען, האט אים דער אייבערשטער געזאגט: "ריעא שטיא, דו נארישער פאסטוף, יעצט וויינסטו? ווען איך האב דיר געזאגט עשה לך תיבת עצי גומר, דעמאלט וואלסטו געדארפט וויינען צו מיר, און מתפלל זיין אז עס זאל נישט קומען קיין מבול; וואס האסטו געטון, האסטו געמאכט א תיבה און זיך געראטעוועט - דו מיט דיין משפחה, יעצט וויינסטו אז די וועלט איז חרוב?!!" דער זוהר הקדוש רעכנט דארט אויס

אלע צדיקים וואס האבן געטענה'ט מיטן אייבערשטן און מתפלל געווען פאר זייער דור ווען דער אייבערשטער האט זיי געזאגט אז ער גייט ברענגען א שטראף אויף די מענטשן.

און דאס איז אונזער ארבעט, נישט קוקן נאר אויף זיך 'איך בין מסודר, איך ווייס שוין פונעם רבי'נס עצות', נאר פרובירן דאס אריין ברענגען אויף אין אנדערע מענטשן, זיי זאלן אויך וויסן דערפון.

דער נאך איז דער חכם גישטארבן. און האט גילאזט קינדער. און ער האט גיהאט איין זון וואס ער האט נישט גיקאנט גיין. שטיין האט ער יא גיקאנט. נאר גיין האט ער ניט גיקאנט.

האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט: דא קען זיך יעדער מענטש טרעפן אין די מעשה, מיר אלע הינקען אונטער אין עבודת השם, קיינער קען נישט זאגן אויף זיך מיט א זיכערקייט: "איך קען אנגיין אין עבודת השם"; איינער קען כאטש שטיין - ער קען זיך דערהאלטן און פאלט נישט אראפ טיפער, א צווייטער קען דאס אויך נישט און פאלט ליידער אראפ טיפער און טיפער.

פלעגן אים די ברודער געבין סיפוק אויף זיין פרנסה. און זיי האבן אים אזוי פיל גיגעבן. ביז עס איז אים נאך איבער גיבליבן. האט ער זיך צום אויף גיזאמלט ביסליך ווייס דאס וואס עס איז אים איבער גיבליבן חוץ פרנסה. ביז ער האט זיך אן גיזאמלט אסאך געלט. האט ער זיך מיישב גיווען. נאך וואס זאל איך ביי זיי קצבה נעמען בעסער וועל איך אן הייבן משא ומתן צו טאן און כאטשע ער האט ניט גיקענט גיין. האט ער זיך מיישב גיווען. ער וועט זיך דינגען א פיר מיט איין נאמן מיט איין פעל עגלה. און וועט מיט זיי פארין קיין לייפציק. וועט ער קענען פירן דעם משא ומתן. כאטשע ער קאן ניט גיין.

ווי די משפחה האט דאס דער הערט איז דאס זיי זייער וואויל גיפעלין. און האבן אויך גיזאגט. נאך וואס זאלן מיר אים געבין הספקה. בעסער לאז ער זיך מאכן איין פרנסה. און האבן אים נאך צו גיליגען געלט. בדי ער זאל קענען פירן דעם משא ומתן. האט ער אזוי גיטאן. און האט זיך גידונגען א פיר און א נאמן און א פעל עגלה. און איז גיפארן. און איז גיקומען צו איין קרעטשמע. האט דער נאמן גיזאגט אז מ'זאל דארט נעכטיגן. האט ער ניט גיוואלט וואס זיי האבן אים גיפעטען. און ער האט זיי איבער גישפארט. זענען זיי אוועק גיפארין פון דארט און

זענען פאר בלאַנזעט גיוואריטן אין א וואלד. זענען זיי אן גיפאלין גולנים.

און די גולנים זענען גיווארין על פי מעשה. עס איז אמאל גיווען הונגער איז איינער גיקומען אין שטאט אריין און האט אים גירופן. ווער עס וויל עסין זאל צו אים קומען. זענען צו אים גיקומען פמה מענשן האט ער גיזעהן די מענשן וואס קומען אים ניט צו ניין. האט ער זיי מדרחה גיווען צו איינעם האט ער גיזאגט דו קאנסט זיין איין בעל מלאכה. און צו דעם האט ער גיזאגט דו קאנסט זיין אין א מיל. און האט אים גיקליבן נאר קלוגע יונגען. און איז מיט זיי גינאנגען אין וואלד אריין. און האט זיי אן גירעט אז זיי זאלין ווערין גולנים. באשר פון דאנעט גייען וועגין. קיין לייפסיק און קיין ברעסלא. און צו אנדערע ערטער. פאריין דא דורך סוחרים. וועלין מיר זיי רבינווען. וועלין מיר האבן געלט (אזוי האט דער גולן וואס האט פריר אים גירופן אין שטאט זיי אן גירעט) זענען די גולנים אן גיפאלין אויף זיי (דהיינו אויף דעם וואס האט ניט גיקאנט גיין און אויף זיינע מענשן דהיינו דער נאמן מיט דעם בעל עגלה).

דער נאמן און דער בעל עגלה האבין גיקאנט אנטלויפען זענען זיי אנטלפין גיווארין. און ער איז גיבליבן אויף דעם וואגין.

האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט: "אזוי גייט די וועלט, א מענטש מיינט 'איך האב א געטרייער חבר', 'דעם חבר קען איך געטרויען', אבער די אלע חברים זענען נאר גוט ווי לאנג עס גייט גוט פארן מענטש, אבער ווען מען פאלט אריין אין א צרה דעמאלט שאקלען זיך אפ פונעם מענטש אלע זיינע 'געטרייע' חברים און מען בלייבט איינער אליין".

מוהרא"ש האט געהאלטן אין איין חזרין מיט אונז דורכאויס אלע יארן: "א מענטש האט נישט קיינעם אויף די וועלט, אויב האט ער יא איינעם איז עס די ווייב"; האט דער ראש ישיבה שליט"א צוגעלייגט: מוהרא"ש האט אויף נישט געזאגט אז די ווייב איז די חבר, מוהרא"ש האט נאר געזאגט 'אויב' האט ער יא איינעם - איז עס די ווייב, ווייל ווען מען פאלט אריין אין צרה קען די ווייב אויך נישט העלפן.

און דער ראש ישיבה שליט"א האט דאס מסביר געווען: אונדאי מיינט דאס נישט צו זאגן אז א מענטש זאל אפהאקן מיט יעדן און נישט שמועסן מיט אנדערע, ווייל מען מעג שמועסן און עס איז גוט צו שמועסן מיט אנדערע, מען דארף לעבן מיט די ווייב און קינדער, אבער נאך אלץ

דארף מען וויסן דעם הקדמה אין לעבן אז א מענטש האט נישט קיין חברים און א מענטש איז איינער אליין, ווייל אז עס וועט זיך מאכן א שוועריקייט, א צרה אין לעבן, וועט דער מענטש נישט ווערן פארלוירן זעענדיג ווי אלע זיינע געטרייע חברים האבן אים איבער געלאזט, ווייל ער האט זיך שוין איינגע'חזר'ט פון פאראויס אז א מענטש האט נאר דעם אייבערשטן, עס איז נישט דא אויף וועמען זיך צו פארלאזן - נאר אויפ'ן אייבערשטן.

וועט א מענטש פרעגן: "אויב אזוי, אלע מיינע חברים קענען מיר נישט העלפן, ווער וועט מיר יא העלפן אין מיינע שווערע צייטן?"; די אלע מצות און גוטע זאכן וואס דער מענטש טוט, ער טראגט א קאפל, ציצית, ער טוט אן תפילין, ער דאווענט שחרית, מנחה און מעריב, ער לערנט אביסל פראקס משניות, בלעטער גמרא - דאס בלייבט זיכער מיטן מענטש, און דאס וועט אים העלפן און זיינע שווערע צייטן, און די אנדערע זאכן, די ווייב, די הויז וכו' - דאס האט דער מענטש נאר אויף אביסל.

דערנאך איז דער ראש ישיבה שליט"א אריין אין א שמועס פון 'שלוש בית'. דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן: איך פיר זיך צו רעדן ביי ספורי מעשיות פון שלום בית; דארף מען וויסן אז אינגערמאן וואס האט חתונה געהאט דארף שטענדיג דאנקן דעם אייבערשטן: "יישר כח אייבערשטער אז איך האב א ווייב, יישר כח אייבערשטער אז איך האב קינדער.

דער יצר הרע קומט אלץ צום מענטש פארדרייען א קאפ 'ווען איך וואלט ווען חתונה געהאט מיט א אנדערע פרוי וואלט געווען בעסער פאר מיר וכו'"; זאגן אבער די הייליגע חכמינו זכרונם לברכה (יומא פו): "היכי דמי בעל תשובה? באותה אשה" - אז עס קומט אים אונטער די זעלבע פרוי צו טון אן עבירה, "ובאותו פרק" - עס קומט אים אונטער די זעלבע צייט וואס ער קען נאכאמאל אראפפאלן, "ובאותה מקום" - אין די זעלבע פלאץ, און ער זינדיגט נישט, דאס איז א בעל תשובה. איז מוהרא"ש עס מסביר, וואס הייסט א בעל תשובה? איינער וואס דריידט נישט קיין קאפ מיט תירוצים, זאגענדיג: "גע, איך איך קען נישט זיין קיין ערליכער איד, ווייל איך האב אזא און אזא ווייב, ווען איך וואלט ווען געהאט א אנדערע ווייב וואלט איך געווען אן ערליכער איד", אדער: "גע, היינטיגע צייטן, און אין דעם פלאץ וואו איך וואוין, קען מען נישט זיין קיין ערליכער איד, ווען איך וואלט ווען געוואוינט נעבן דעם ראש ישיבה... אדער ווען איך וואלט ווען געלעבט אין די צייטן פונעם בעל שם טוב, איך וואלט געטראגן דעם פארציטישן שטריימל מיט שפיצן וואלט איך זיכער תשובה געטון", דער איז נישט א 'בעל תשובה' נאר א 'בעל תירוצים'; א מענטש וואס באשולדיגט נישט קיינעם, נישט זיך און נישט זיינע ארומיגע, זיינע עלטערן,

און זיין ווייב - דער איז א בעל תשובה. דערפאר זאגן אונז חז"ל: היכי דמי בעל תשובה? באותה אשה" - מיט דעם פרוי וואס דער אייבערשטער האט דיר געגעבן, "ובאותה פרק" - און אין דעם יאר ווי מען שטייט היינט, תש"פ, "ובאותו מקום" - אין דעם פלאץ וואו דו וואוינסט, - אן קיין תירוץ.

און דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט: "מען הערט צומאל אינגעלייט זאגן "איך האב געמיינט איך וועל חתונה האבן וועט מיר גרינגער ווערן וכו', למעשה מיין ווייב איז גישט גענוג גוט פאר מיר וכו', עס איז גישט ממש אזוי ווי איך האב געמיינט" וכו', - זאגט דער ראש ישיבה שליט"א - טו תשובה וועט דיין ווייב זיין גוט צו דיר, וועסטו שוין הנאה האבן פון דיין ווייב, און דיין לעבן וועט דיר ווערן שענער און בעסער."

זאגט דער ראש ישיבה שליט"א ווייטער: אבער אויף תשובה דארף מען האבן 'סבלנות' - געדולד, ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א', סימן ו') ווען א מענטש וויל תשובה טון זאגט מען אים: 'המתן' - ווארט; א גוטע זאך נעמט צייט, ווערן אן ערליכער איד גייט גישט אין איין מינוט, מען דארף ווארטן אביסל ביז מען איז זוכה דערצו."

דערציילט דער ראש ישיבה שליט"א: איך האב געהערט אויף 'קול ברסלב' ביי די גייע אפטיילונג פון 'שיחות חברים' ווי איינער פראגעט פארוואס ווען איך בעט דעם אייבערשטן אויף גשמיות באקום איך גלייך מיין געבעט אבער ווען איך בעט אויף רוחניות נעמט עס צייט, איך באקום עס גישט גלייך; דער רבי ענטפערט שוין אויף דעם דער תירוץ, זוכה זיין צו ווערן אן ערליכער איד געדויערט לענגער צו באקומען ווי סיי וואס פאר א אנדערע זאך.

די זעלבע איז לגבי 'שלום בית'; דער עיקר פון א שטוב איז צו האבן 'סבלנות' - געדולד, און דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן א ביישפיל, א אינגערמאן קומט אהיים שבת צופרי פון שול און זעט ווי די גאנצע נעכטיגע סעודה איז נאך אויפ'ן טיש, גענוי ווי מען האט עס געקטן איבער געלאזט נאך די סעודה, אנשטאט זיך אויפראגען אויף די ווייב: "פארוואס קענסטו גישט אנגרייטן די סעודה?! וכו'", נעם דו די מיה און רויס אפ די נעכטיגע שמוץ און העלף איר אנגרייטן א סעודה, (אגב האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט, ביי מיר גרייט מען שוין אן שבת ביינאכט גלייך נאך די סעודה די טישטוב, חלות, עסצייג, זאלץ און אזוי ווייטער, פאר די סעודה פון שבת צופרי).

און דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט: א אינגערמאן דארף יעדן טאג פריש זיך שטארקן אין 'שלום בית', ווייל יעדן טאג קומט אונטער גייע זאכן צו צעשטערן

די שלום בית, יעדן טאג איז דא גייע סיבות פארוואס זיך צו קריגן איינער מיט'ן צווייטן.

א אינגערמאן דארף אכטונג געבן אויף זיין ווייב, איר גישט טשעפען אדער אוועק מאכן חס ושלום, און דאס באקומט מען אז מען האט 'סבלנות'.

ליידער זענען דא נארישע קליינקעפלדיגע אינגעלייט וואס זענען גישט צופרידן מיט זייערע ווייבער, זאגענדיג: "מיין ווייב איז צו פארמאכט, זי פארשטייט גישט קיין עסק, זי איז גישט אפן צו די וועלט וכו'", אנשטאט זיי זאלן מחשיב זיין די ווייב אז זי גייט אנגעטון בצניעות, און זיך פרייען אז זיי האבן א ערליכע ווייב א מאמע פאר זיינע קינדער, א מאמע וואס איר גאנצע מח איז נאר אירע קינדער, ווי אזוי זיי מחנך צו זיין מיט יראת שמים, א מאמע וואס גיסט אפ די קינדער נעגל וואסער, א מאמע וואס ליינט קריאת שמע מיט די קינדער וכו', זוכן זיי ווי קען איך מער אויפרייסן מיין ווייב וכו', ווי קען איך אריין ברענגען מיין ווייב אין די גוי'אישע וועלט; וואס וועט דיר דאס צוגעבן אין לעבן!?

און דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט: "א אינגערמאן האט חתונה געהאט דארף ער זיין ביינאכט אינדערהיים, גישט פארברענגען טעג און יארן מיט חברים, ענדערש זאל מען פארברענגען מיט די אייגענע ווייב. ווייל די איינציגסטע חבר וואס איז דא איז דער מאן פאר זיין ווייב און די ווייב פאר איר מאן, זיי בלייבן שטענדיג אינאיינעם. די אלע וואס דרייען זיך ביינאכט אויפ'ן גאס זענען בדרך כלל מענטשן וואס האבן גישט קיין שטוב, אדער זענען זיי גע'גט לא עלינו, אדער האלטן זיי פאר א גט וכו'; וואס זוכט א אינגערמאן אינדרייסן פון שטוב ביינאכט?!"

איינער פון די אינגעלייט האבן מיר דערציילט ער איז געווען מוצאי שבת אין ... האט ער באגעגענט זיינע חברים וואס האבן געלערנט מיט אים אין ישיבה, האבן זיי אים גערופן ער זאל מיטהאלטן זייער וועכענטליכע 'מלוה מלכה' וואס זיי פראווען, דערציילט דער אינגערמאן, עס איז געווען צוגעשטעלט א טאפ זופ, מיט קניידלעך און לאקשן... מען איז געזעסן און געשמועסט ביז פארטאגס אריין און אזוי פירן זיי זיך יעדע וואך; זאגט דער אינגערמאן: איך האב געטראכט צו זיך, 'איך בין דא געווען איינמאל, אבער פארברענגען און אפשמועסן וועכענטליך די נעכט, וואס גייט פאר מיט זיי!?"

דער אייבערשטער זאל העלפן, אז מיר וועלן פאלגן דעם רב'ן, וועלן מיר זוכה זיין צו שיינע זאכן.

(ספורי מעשיות מעשה ג' מחיגר - חלק ב' פארגעלערנט שבת קדש פרישת פינחס תש"פ לפ"ק)